

fremkommer, idet Kommissionen forventes at have taget rimeligt hensyn til alle interesser.

Ved andre afgørelser kræves ligeledes 43 stemmer, men heri skal indgå mindst 6 Medlemslandes stemmer.

I Rådets hidtidige virksomhed har det vist sig, at der meget sjældent er anledning til stemmeoptælling; selve muligheden for kampafstemning synes at tilskynde til kompromis og énstemmighed.

Forståelsen og den praktiske anvendelse af Traktatens bestemmelser om flertalsafgørelser har været genstand for indgående overvejelser og drøftelser mellem Medlemsstaternes regeringer. Ved det såkaldte Luxembourg-forlig i januar 1966 tiltrådtes en fælleserklæring, ifølge hvilken de seks Medlemsstaters regeringer er enige om, at man i tilfælde, hvor flertalsreglen finder anvendelse, og hvor et eller flere Medlemslandes vitale interesser står på spil, skal søge inden for en rimelig frist at nå frem til en for alle Medlemslandene acceptabel løsning. Frankrigs regering gav samtidig i en særlig erklæring udtryk for den opfattelse, at der ikke i sådanne tilfælde bør træffes flertalsafgørelser imod et Medlemslands ønske, men at Råd og Kommission bør fortsætte forhandlingerne indtil enighed er opnået. Heroverfor udtrykte de øvrige fem regeringer den opfattelse, at Traktatens afstemningsregler ikke bør ændres.

Kommissionen (artiklerne 155-163)

Kommissionen består efter Fællesskabets uvidelse af 14 medlemmer. Kun statsborgere i Medlemslandene kan være medlemmer af Kommissionen, og der skal være mindst ét medlem fra hvert Medlemsland. Medlemmerne udnævnes under hensyntagen til deres almindelige duelighed og forudsættes at være absolut uafhængige. Tjenesteperioden er fire år med mulighed for genudnævnelse. Kommissionsmedlemmernes antal kan ændres af Rådet med énstemmighed. Deres udnævnelse sker efter særlig overenskomst mellem Medlemsstaternes regeringer.

Formanden og næstformændene udpeges ligeledes efter overenskomst mellem Medlemsstaterne for to år ad gangen, og hvervet kan fornyes. Afskedigelser af Kommissionsmedlemmer kan kun ske af Domstolen på begæring af Rådet eller Kommissionen. Kommissionens medlemmer skal udføre deres hverv i fuldkommen uafhængighed og i Fællesskabets almene

interesse. De må ikke søge eller modtage instruktioner fra regeringer eller noget andet organ, hvilket Medlemsstaterne er forpligtet til at respektere. Kommissionen har i praksis etableret en vis arbejdsdeling mellem medlemmerne, men er en kollegial institution, der uadtil som en helhed er ansvarlig for sin virksomhed. Kommissionen træffer afgørelser ved stemmeflertal.

Kommissionens virksomhed falder i det væsentlige inden for fire områder. For det første som uafhængig initiativtager og forslagsstiller med hensyn til alle grene af Fællesskabets virkefelt, hvad enten nærmere regler herom er fastlagt i Traktaterne, eller Kommissionen skønner det nødvendigt at tage de pågældende forhold op til behandling inden for Traktatens rammebestemmelser. For det andet fungerer Kommissionen i et vist omfang som en selvstændig besluttende myndighed. Beføjelser her til kan være tillagt Kommissionen i de enkelte Traktatbestemmelser, typisk i spørgsmål af teknisk og administrativ art, eller givet den af Rådet, typisk til at træffe administrative foranstaltninger, for eksempel til gennemførelse af markedsordninger for landbrugsvarer. For det tredje skal Kommissionen overvåge overholdelsen af de i Traktaten indeholdte regler og de med hjemmel i Traktaten af Fællesskabernes institutioner fastsatte regler. For det fjerde fungerer Kommissionen i praksis som formidler af Fællesskabets interesser ved dets videreførelse under eventuelle kriser og som mægler mellem Medlemsstaternes forskellige interesser.

I forbindelse med Rådets delegation til Kommissionen af beføjelser til at træffe gennemførelsesforanstaltninger er ofte foreskrevet en særlig procedure, der på den ene side drager omsorg for konsultation af Medlemsstaterne og på den anden side giver Rådet mulighed for ændring af Kommissionens beslutninger. Konsultationen sker som oftest gennem en såkaldt forvaltningskomité, der består af en repræsentant for hver Medlemsstat og for Kommissionen; sidstnævnte er formand, men har ikke stemmeret. Medlemsstaternes repræsentanter har i komitéen samme antal stemmer, som de har i Rådet ved afgørelser med kvalificeret flertal. Dersom Kommissionens afgørelse vedrørende en gennemførelsesforanstaltning går imod en forinden af forvaltningskomitéen afgiven udtalelse, skal den forelægges for Rådet, som inden for en måned med kvalificeret flertal kan ændre Kommissionens afgørelse.